BU KADAR SEVEBÝLÝRMÝSÝNÝZ? Gönderen : nakore - 20/05/2006 13:29 _____________________________________ Bir otobüs duraðýnda karþýlaþmýþlardý ilk kez.... Biri týpta okuyordu, öbürü mimarlýkta. O ilk karþýlaþmadan sonra, bir kere, bir kere, bir kere daha karþýlaþabilmek için, hep ayný saatte, ayný duraktan, ayný otobüse bindiler. Gençtiler, çok genç... Birbirileriyle konuþacak cesareti bulmalarý biraz zaman aldý ama sonunda baþardýlar. Ýkisi de her sabah otobüse bindikleri semtte oturmuyorlardý aslýnda. Delikanlý arkadaþýnda kaldýðý için o duraktan binmiþti otobüse, kýz ise ablasýnda.... Sýrf birbirilerini görebilmek için, her sabah erkenden evlerinden çýkýp, þehrin öbür ucundaki o duraða, onlarýn duraðýna geldiklerini, gülerek itiraf ettiler bir süre sonra... Okullarýný bitirince hemen evlendiler. Mutluydular hem de çok mutlu... Bazen iþsiz, bazen parasýz kaldýlar ama öylesine sýký kenetlenmiþti ki yürekleri ve elleri hiçbir þeyi umursamadýlar. Ayýn sonunu zor getirdikleri günlerde de ünlü bir doktor ve ünlü bir mimar olduklarýnda da hep mutluydular. Zaman aþýmýna uðrayan, alýþkanlýklara yenik düþen, banka hesabýnda para kalmadýðý için ya da tam tersine o hesabý daha da kabarýk hale getirmek uðuruna bitip-tükeniveren sevgilerden deðildi onlarýnki... Günler günleri, yýllar yýllarý kovaladýkça sevgileri de büyüdü, büyüdü... Tek eksikleri çocuklarýnýn olmamasýydý. Zorlu bir tedavi sürecine raðman çocuk sahibi olmayýnca, 'bütün mutluluklarýn bizim olmasýný beklemek, bencillik olur' diyerek devam ettiler hayatlarýna. Çocuk yerine, sevgilerini büyüttüler... 'Senin için ölürüm' derdi kadýn, sýmsýký sarýlýp adama ve adam 'Hayýr, ben senin için ölürüm' diye yanýt verirdi hep... Bazen eve geldiðinde, aynanýn üzerinde bir not görürdü kadýn, 'Bir tanem, kütüphanenin ikinci rafýna bak....' Kütüphanenin ikinci rafýnda baþka bir not olurdu, 'Mutfaktaki masanýn üzerine bak ve seni çok sevdiðimi sakýn unutma' Mutfaktaki masadan, salondaki dolaba sevgi dolu notlarý okuya okuya koþturan kadýn, sonunda kimi zaman bir demet çiçek, kimi zaman en sevdiði çikolatalar, kimi zaman da pahalý armaðanlarla karþýlaþýrdý... Aldýðý hediyenin ne olduðu önemli deðildi zaten.... Hayat ne kadar hýzlý akarsa aksýn, iþleri ne kadar yoðun olursa olsun hep birbirlerine ayýracak zaman buluyorlardý bulmasýna ama kýrklý yaþlarýn ortalarýna geldiklerinde, daha az çalýþmaya karar verdiler. Adam, hastaneden ayrýldý ve muayenehanesinde hasta kabul etmeye baþladý. Kadýn da mimarlýk bürosunu kapadý ve sadece özel projelerde görev aldý. Artýk daha fazla beraber olabiliyorlardý. Bir gün sahilde dolaþýrken, harap durumda bir ev gördü kadýn, üzerinde 'satýlýk' levhasý asýlý olan. 'Ne dersin, bu evi alalým mý? ' dedi adama. 'Bu viraneyi yýktýrýr, harika bir ev yaparýz. Projeyi kafamda çizdim bile. Kocaman terasý olan, martýlarý kahvaltýya davet edeceðimiz bir deniz evi yapalým burayý...' 'Sen istersin de ben hiç hayýr diyebilirmiyim? ' diye yanýt verdi adam. 'Amerika'daki týp kongresinden döner dönmez ararým emlakçýyý... Kaç para olursa olsun, burasý bizimdir artýk....' Sadece bir hafta ayrý kalacaklarýný bildikleri halde, ayrýlmalarý zor oldu adam Amerika'ya giderken. Her gün, her saat konuþtular telefonla. Gözyaþlarý içinde kucaklaþtýlar havaalanýnda. Fakat birkaç gün sonra, kocasýnda bir tuhaflýk olduðunu fark etti kadýn. Eskisi kadar mutlu görünmüyor, konuþmaktan kaçýnýyordu. Onu neþelendirmek için, sahildeki evi hatýrlattý ve çizdiði projeyi verdi kadýn ama hiç beklemediði bir cevap aldý: 'Caným, o ev bizim bütçemizi aþýyor. Sen en iyisi o evi unut...' Mutsuzluk, mutluluðun tadýna alýþmýþ insanlara daha da acý, daha da çekilmez gelir. Kadýn, hiç sevmedi bu beklenmedik misafiri. Derdini söylemesi için yalvardý adama, 'Senin için ölürüm, biliyorsun, ne olur anlat' diye dil döktü boþ yere... Yýllardýr sevdiði adam, duyarsýz ve sevgisiz biriyle yer deðiþtirmiþti sanki. Ona ulaþmaya çalýþtýkça, beton duvarlara çarpýyordu kadýn, her çarpmada daha fazla kanýyordu yüreði... Bir gün, çocukluðunun, gençliðinin ve bütün hayatýnýn birlikte geçtiði arkadaþýna dert yanarken, 'Artýk dayanamýyorum, sana söylemek zorundayým' diye sözünü kesti arkadaþý. 'O, seni aldatýyor. Ýþ yerimin tam karþýsýndaki restoranda genç bir kadýnla yemek yiyiyor her öðlen. Sonra sarmaþ dolaþ biniyorlar arabaya....' 'Sus, sus çabuk, duymak istemiyorum bu yalanlarý' diye baðýrdý kadýn. Onca yýllýk arkadaþýný, kendisini kýskanmakla suçladý.... Ertesi gün, öðle vakti o restoranýn hemen karþýsýnda bir köþeye sindi sessizce ve peri masallarýnýn sadece masal olduðunu anladý... Kocasýnýn eskiden ayný hastanede çalýþtýðý genç çocuk doktorunu tanýdý hemen. Bazen evlerinde aðýrladýklarý kadýna nasýl sarýldýðýný gördü adamýn... Akþam kocasý eve gelir gelmez, bazen baðýrýp, bazen aðlayarak, bazen ona sýmsýký sarýlýp bazen de yumruklayarak haykýrdý suratýna her þeyi. Ýnkar etmedi adam. Zamanla duygularýn deðiþebildiði, insanlarýn orta yaþa geldiklerinde farklýlýk aradýðý gibi bir þeyler geveledi aðzýnda ve bavulunu alýp gitti evden. Kapýdan çýkarken, 'son bir kez kucaklamak isterim seni' diyecek oldu ama kadýn, 'defol' dedi nefretle... Ýlk celsede boþandýlar... Modern bir aþk hikayesinin böyle son bulmasýna kimse inanamadý. Arkadaþlarýnýn desteðiyle ayakta kalmaya çalýþtý kadýn. Adamýn, sevgilisiyle birlikte Amerika'ya yerleþtiðini öðrendi. Bazen yalnýz kaldýðýnda, onu hala sevdiðini hissedince, aðlama nöbetleri geçiriyor, aþkýn yerini, en az onun kadar yoðun bir duygu olan nefretin almasý için dua ediyordu. Aradan bir yýl geçti... Her þeyin ilacý olduðu söylenen zaman bile, kadýnýn derdine çare olamamýþtý. Bir sabah, ýsrarla çalan zilin sesiyle uyandý. Kapýyý açtýðýnda, karþýsýnda o kadýný gördü. 'Sen, buraya ne yüzle geliyorsun' diye baðýrmak istedi ama sesi çýkmadý. 'Lütfen, içeri girmeme izin ver, mutlaka konuþmamýz gerekiyor.' dedi genç kadýn. Kanepeye iliþti ve zor duyulan bir sesle konuþmaya baþladý: 'Hiçbir þey göründüðü gibi deðil aslýnda. Çok üzgünüm ama o bir saat önce öldü. Geçen yýl Amerika'daki kongre sýrasýnda öðrendi hastalýðýný ve yaklaþýk bir senelik ömrü kaldðýný. Buna dayanamayacaðýný, hep söylediðin gibi onunla birlikte ölmek isteyeceðini biliyordu. Seni kendinden uzaklaþtýrmak için, benden sevgilisi rolünü oynamamý istedi. Ailesine de haber vermedi. Birlikte Amerika'ya yerleþtiðimiz yalanýný yaydý. Oysa ilk karþýlaþtýðýnýz otobüs duraðýnýn karþýsýnda bir ev tutmuþtu. Tedavi görüyor ve kurtulacaðýna inanýyordu ama olmadý. Gece fenalaþmýþ, bakýcýsý beni aradý, son anda yetiþtim. Sana bu kutuyu vermemi istedi...' Gözlerinden akan yaþlarý durduramayacaðýný biliyordu kadýn. Hemen oracýkta ölmek istiyordu. Eline tutuþturulan kutuyu açmayý neden sonra akýl edebildi. Ýtinayla katlanmýþ bir sürü kaðýt duruyordu kutuda. Ýlk kaðýtta, 'Lütfen bütün notlarý sýrayla oku bir tanem' diyordu... Sýrayla okudu; 'Seni çok sevdim', 'Seni sevmekten hiç vazgeçmedim', 'Senin için ölürüm derdin hep, doðru söylediðini bilirdim.' 'Fakat benim için ölmeni istemedim' 'Þimdi bana söz vermeni istiyorum.' 'Benim için yaþayacaksýn, anlaþtýk mý? ' son kaðýdý eline alýrken, kutuda bir anahtar olduðunu gördü kadýn... Ve son kaðýtta þunlar yazýlýydý: 'Sahildeki evimizi senin çizdiðin projeye göre yaptýrdým. Kocaman terasta martýlarla kahvaltý ederken, ben hep seni izliyor olacaðým....' ASLA SEVDÝKLERÝNÝZDEN BÝR ÞEY SAKLAMAYINIZ UNUTMAYIN AÞK SEVGÝ PAYLAÞMAKTIR... PAYLAÞMADIÐINIZ A VE YÝNE UNUTMAYINKÝ AÞK ÝKÝ KÝÞÝLÝKTÝR... NaKoReFiK ==

Forum - Lazebura | Nenaskani - Lazlarin Internetteki Sesi, Lazca ve Lazlar FireBoard Forum Bileþeni. Sürüm: 1.0.4 Oluþturulma: 20 November, 2008, 19:44